

РЕШЕНИЕ

№ 5764

гр. София, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: П С

при участието на секретаря Е Ш
като разгледа докладваното от П С Гражданско дело № 20231110123118 по описа за 2023 година

РЕШИ:

Р Е Ш Е Н И Е

№

01.04.2024 година

град София

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На тридесети януари
година

две хиляди двадесет и четвърта

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П.СТОЯНОВА

Секретар Ели Шокордова

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия П С

гражданско дело номер 23118 по описа за 2023 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „Т.“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ”Я.” № 23 Б, с ЕИК .., представлявано от изпълнителния директор А С А, исковата молба подадена от надлежно упълномощен процесуален представител, против И. П. Б., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 5, АП... Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 22.12.2022 г. дружеството е депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника за сумата от общо 1 682,05 лв., от която: сумата от 1 391,03 лв. – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от месец май 2019 г. до месец април 2021 г., сумата от 252,01 лв. - лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 08.12.2022 г., сумата от 31,86 лв. - главница за дялово разпределение за периода от месец ноември 2019 г. до месец април 2021 г., сумата от 7,15 лв. - лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.12.2019 г. до 08.12.2022 г., както и за присъждане на законната лихва върху главницата, дължима от предявяване на заявлението до окончателното изплащане на сумата, а също и на направените по делото разноски. По повод на дадени от съда указания ищецът предявява настоящата искова претенция. Твърди, че ответникът е потребител на топлинна енергия за битови нужди за топлоснабден имот – апартамент №..., находящ се в гр. София ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 5, с абонатен № ..., за периода от месец май 2019 г. до месец април 2021 г., но е останал задължен за дължимата цена за посочения период за сумата от 1 682,05 лв. Излага твърдения, че етажната собственост е сключила договор с „Те..с“ ЕООД за извършване услугата топлинно счетоводство. В исковата молба са изложени подробни съображения за начина на формиране на дължимата от ответниците цена за предоставена топлинна енергия. Сочи се, че съгласно чл. 150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на топлинната енергия за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществявала при публично известни Общи условия, каквито действали през процесния период. Твърди, че ответникът изпаднал в забава по отношение на задължението си за заплащане на дължимите суми за доставена топлинна енергия, поради което дължал и лихва за забавено плащане. Моли съда да постанови решение, с което да приеме за установено по отношение на И. П. Б., че същият дължи на „Т.“ ЕАД – гр. София сумата от общо 1 682,05 лв., от която: сумата от 1 391,03 лв. – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от месец май 2019 г. до месец април 2021 г., сумата от 252,01 лв. - лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 08.12.2022 г., сумата от 31,86 лв. - главница за дялово разпределение за периода от месец ноември 2019 г. до месец април 2021 г., сумата от 7,15 лв. - лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.12.2019 г. до 08.12.2022 г., както и законната лихва върху главницата, дължима от предявяване на заявлението до окончателното изплащане на сумата, а също и на направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи претенции, претендира направените по делото доказателства.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника И. П. Б., с който исковите претенции се оспорват по основание и размер. Оспорва се наличието на облигационно отношение между страните, както и извършването на реална доставка на топлинна енергия за процесния имот и за процесния период. Прави се възражение за погасителна давност. Наведени са твърдения за посочен длъжника в издадената заповед, различен от ответника. Оспорват се приложени към исковата молба документи, за което се излагат съображения. Твърди се, че на ответника не са възстановени подлежащи на възстановяване суми от изравнителни сметки за отоплителни сезони, както и че процесното жилище и необитавано за периода от месец декември 2019 г. до 01.06.2023 г., за който период е било отдадено под наем. Моли съда отхвърли исковите претенции, претендира направените по делото разноски. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, поддържа отговора на исковата молба. Моли съда да отхвърли исковите претенции, като неоснователни и недоказани, претендира направените по делото разноски.

С определение от 03.01.2024 г. „Те..с“ ЕООД е конституирано като трето лице – помагач на страната на ищеца по предявените иски претенции.

В съдебно заседание третото лице-помагач „Те..с“ ЕООД, редовно призовано, не изпраща представител. По делото е депозирано становище, ангажирани са доказателства.

Предявени са иски претенции са с правно основание чл. 422 във връзка с чл. 415 от ГПК във връзка с чл. 79, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбите на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложеното гр.д. № 70265/2022 г. по описа на СРС, 155 състав, е видно, че на 08.02.2022 г. съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която И. П. Б. е осъден да заплати на „Т.“ ЕАД сумата от 1 391,03 лв. – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за топлоснабден имот на адрес: гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 5, АП., с абонатен № ..., за периода от месец май 2019 г. до месец април 2021 г., сумата от 252,01 лв. - лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 08.12.2022 г., сумата от 31,86 лв. - главница за дялово разпределение за периода от месец ноември 2019 г. до месец април 2021 г., сумата от 7,15 лв. - лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.12.2019 г. до 08.12.2022 г., както и законната лихва върху главницата, дължима от 22.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, а също и сумата от 83,64 лв. – направени по делото разноски, от които: сумата от 33,64 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение. По повод на постъпило възражение от длъжника и дадени от съда указания в предвидения едномесечен срок заявителят „Т.“ ЕАД, ищец в настоящото производство, е предявил установителен иск.

Като доказателства по делото са приети Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от "Т." ЕАД на потребители в гр.София, приети с решение по Протокол № 7 от 23.10.2014 г. на СД на "Т." АД и одобрени с решение № ОУ-1/27.06.2016 г. на ДКВЕР на основание чл. 150, ал. 1 от ЗЕ.

Видно от приетия като доказателство по делото договор от 03.06.2020 г., сключен между ищеца и „Те..с“ ЕООД, се установява, че последното се е задължило да извършва услугата дялово разпределение на топлинна енергия на потребителите в сгради етажна собственост, а "Т." ЕАД се е задължило да приема предоставените данни и въз основа на тях да определя и събира дължимите суми за топлинна енергия от потребителите.

От представения и приет като доказателство по делото договор № 1617 от 15.11. 2001 г., сключен между „Те..с“ ЕООД и Етажната собственост на сграда, находяща се в гр. София, ж.к. „М..“, бл. .., е видно, че страните са се договорили дружеството да извърши доставка и монтаж на индивидуални разпределители и термостатни вентили и извършване на индивидуално разпределение на топлинна енергия между потребителите в сградата етажна собственост, съгласно изискванията на ЗЕ. Договорът е подписан от представителите за собствениците в сградата – етажна собственост от лице, избрано на проведено Общо събрание на собствениците.

Като доказателства по делото са приети представените от ответника и третото лице помагач писмени доказателства за изготвени изравнителни сметки.

От представения и приет като доказателство по делото заверен препис от Нотариален акт за продажба на недвижим имот №.., том I, рег. № .., дело № .. г. на нотариус с рег. № .., действащ в района на СРС, се установява, че П.. И.ов Б. и И. П. Б., действащ лично и със съгласието на баща си П.. И.ов Б., са придобили при равни квоти собствеността върху апартамент №..., находящ се в гр. София, ж.к. „...“, бл. .., вх. Б, ет. 5. От представения заверен препис от Нотариален акт за продажба на недвижим имот №.., том I, рег. № .., дело № 26/2014 г. на нотариус с рег. № .., действащ в района на СРС, се установява, че П.. И.ов Б. е продал на сина си И. П. Б. собствената си 1/2 идеална част от процесния недвижим имот. От представения заверен препис от заявление от 09.06.2014 г., подадено от П.. И.ов Б., чрез пълномощник, се установява, че е направено искане за закрИ.е на партида за процесния недвижим имот, поради продажба на собствената на молителя 1/2 идеална част на съсобственика, като в заявлението е посочено, че е приложен нотариален акт от 2014 г. От представения заверен препис от заявление-декларация от 12.06.2014 г., подадено от И. П. Б., се установява, че същият е направил искане за открИ.е на партида не негово име за процесния отопляван недвижим имот.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява, че количеството топлинна енергия в сградата – етажна собственост се измерва през различните отчетни периоди в посочен от вещото лице способ. В заключението си вещото лице е посочило технологията на отчитане на потребеното количество топлинна енергия в процесния имот, като с оглед на установения ред за снемане на показания,

последните не могат да бъдат манипулирани. За процесния период е извършено изчисление, съобразно с действащите нормативни документи, като от „Те..с” ЕООД са били изготвени изравнителни сметки, като размерът на сумите за потребена топлинна енергия за сградна инсталация и отопляем имот възлиза на 1 426,53 лв., от които начислената сума по фактури е в размер на 1 149,57 лв., сума за доплащане за изравнителните периоди – 276,96 лв. Вещото лице също така установява, че технологичните разходи в абонатната станция са приспаднати от топлопреносното предприятие, както и че общият топломер в абонатната станция е преминал първоначална и последващи метрологични проверки съобразно с изискванията на Закона за измерванията, като проверката има валидност до 16.05.2023 г.

От заключението на вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява, че задълженията за процесния недвижим имот с абонатен № .., за периода от месец май 2019 г. до месец април 2021 г. за потребена топлинна енергия с включени изравнителни сметки за същия период, възстановена сума за корекция цена и извършено прихващане от предходния период, е в размер на 1 391,06 лв. за главница и 252,01 лв. – лихва за забава за процесния период, като за процесния периода са били изготвени два броя изравнителни сметки.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че “Т.” ЕАД е дружество, регистрирано по Търговския закон с предмет на дейност производство на топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия и други дейности, обслужващи основните дейности. Безспорно установено е, че ищецът е доставчик на топлинна енергия, като доставя такава на живущите в топлоснабдявания район, в който се намира процесния отопляван недвижим имот, находящ се на адрес: гр. София, ж.к.“, бл. ..., вх. Б, ет. 5, АП... Не се спори, че ответникът е собственик на процесния отопляван недвижим имот, спори се за размера на дължимата сума за топлинна енергия.

Съобразно с действащата към датата на възникване на облигационните между страните нормативна уредба, а именно: Закон за енергетиката и енергийната ефективност /отм./, ответникът се явява заварен потребител на енергия за битови нужди и през исковия период има качеството на потребител по смисъла на § 1, т. 13 от ДР на ЗЕЕЕ, а впоследствие – на потребител на енергия за битови нужди по смисъла на § 1, т. 42 от ДР на Закона за енергетиката, съответно по смисъла на § 1, т. 41б от ДР на Закона за енергетиката. Съгласно чл.106а от ЗЕЕЕ /отм./ продажбата на топлинна енергия за битови нужди се извършва при публично оповестени общи условия, като писмена форма се предвижда само за допълнителни споразумения, установяващи уговорки с абоната, различни от общите условия. Съгласно ал. 3 на същата норма след изтичане на едномесечен срок от публикуването на общите условия, последните влизат в сила и без изричното им приемане от купувача. Сходен начин на уредба на отношенията следва и Закона за енергетиката. Съгласно чл. 150 от ЗЕ общите условия влизат в сила в 30-дневен срок от след публикуването им в един централен и един местен всекидневник и стават задължителни за потребителя, без да е нужно потребителят изрично и писмено да ги е приел. Ето защо съдът

приема, че между страните са налице договорни отношения по продажба на топлинна енергия за битови нужди за процесния период.

Съгласно ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда – етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение, като начинът за дялово разпределение е регламентиран в чл. 139 – 148 от ЗЕ, както и действащите през процесния период подзаконовни нормативни актове. Чл. 142, ал. 2 от ЗЕ урежда начина на разпределение на топлинната енергия, отдадена от сградна инсталация, топлинната енергия за отопление на общите части и топлинната енергия за отопление на имотите за отопление на сграда – етажна собственост. Съгласно чл. 145, ал. 1 от ЗЕ топлинната енергия за отопление в имотите в сграда – етажна собственост, при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Чл. 153, ал. 1 от ЗЕ определя за потребители всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, за потребители на топлинна енергия и им вменява задължение да монтират средства за дялово разпределение в имотите си и да заплащат топлинната енергия по съответния ред.

Съдът приема, че по делото е установено потребление на топлинна енергия в твърдяното количество за процесния период и по отношение на процесния имот от ответника, както и стойността на топлинната енергия. Видно от заключението на вещното лице по съдебно-техническата експертиза, за процесния отопляван имот е потребена топлинна енергия в размер на 1 426,53 лв., от които начислената сума по фактури е в размер на 1 149,57 лв., сума за доплащане за изравнителните периоди – 276,96 лв.

Съдът приема, че исковата претенция е основателна и доказана до претендирания размер от 1 391,03 лв., поради което следва да бъде изцяло уважена.

По отношение на направеното от ответниците възражение за погасителна давност, съдът намира следното: Съдът приема, че е приложим тригодишния давностен срок, съобразно с чл. 111, б. ”в” от ЗЗД. Задължението по чл. 155, ал. 1 от ЗЕ представлява задължение за периодично плащане, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения, в посочен от Общите условия падеж. В този смисъл е и ТР № 3 от 18.05.2012 г. на ВКС по тълк.д. № 3/2011 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 114, ал. 1 от ЗЗД давността почва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. В случая давността тече от деня на падежа, тъй като срокът е уговорен в полза на длъжника и кредиторът не може да иска предсрочно изпълнение. Задълженията на ответника за заплащане на стойността на доставената енергия са възникнали като срочни и съгласно Общите условия месечните суми за топлинна енергия са били дължими в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно, за всяка една от претендираните месечни суми, дължими за топлинна енергия относно процесния период тригодишният давностен срок тече от момента, в който изтича срока за тяхното плащане. Това означава, че към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 от ГПК – 22.12.2022 г. тригодишната погасителна давност е

изтекла по отношение на вземането до месец октомври 2019 г. включително, като вземането за месец ноември 2019 г., което е станало изискуемо в средата на месец януари 2020 г., както и вземанията след тази дата, не се считат погасени по давност. Задълженията за главница за отоплявания имот за периода от месец ноември 2019 г. до месец април 2021 г. възлизат на 1 307,24 лв., която е размер на посоченото задължение за имота от вещото лице по приетата съдебно-техническа експертиза. Ето защо исковата претенция се явява основателна и доказана до размер от 1 307,24 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 1 391,03 лв. и за периода от месец май 2019 г. до месец октомври 2019 г. претенцията следва да бъде отхвърлена като погасена по давност.

По отношение на претенцията за заплащане на лихва за забава, съдът намира следното: С оглед основателността на главния иск, основателен се явява и предявения акцесорен иск. Ответницата е направила възражение за погасителна давност и досежно претендираните лихви. Съобразно с чл. 111, б. "в" от ЗЗД задълженията за лихви се погасяват с тригодишна давност. Следователно задълженията за лихва за забава върху главниците за периода преди месец ноември 2019 г. са погасени по давност. Доколкото се претендира лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 08.12.2022 г., то същата следва да се изчисли върху главницата от 1 307,24 лв., при съобразяване с издадените общи фактури. Съобразно със заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза задължението за лихва за забава върху главницата по издадената обща фактура от 31.07.2020 г., която главница е в размер на 249,62 лв., като съобразно с чл. 162 от ГПК и при използване на счетоводна програма, върху главницата от 249,62 лв. съдът определи лихва в размер на 56,51 лв. Към посочената сума следва да се добави размера на лихвата за забава върху издадената обща фактура от 31.07.2021 г., или задължението възлиза в размер на 134,34 лв. Претенцията за сумата над 134,34 лв. до първоначално претендирания размер от 252,01 лв. следва да бъде отхвърлена като погасено по давност.

Относно претендираната главница в размер на 31,86 лв. за главница за дялово разпределение за периода от месец ноември 2019 г. до месец април 2021 г., съдът намира, че същата сума не следва да се присъжда, тъй като се дължи за извършената услуга дялово разпределение, предоставена от третото лице помагач „Те..с“ ЕООД. Липсват доказателства за възлагане събирането на тази сума от „Те..с“ ЕООД в полза на ищеца. Ето защо съдът намира, че исковата претенция като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По отношение на претенцията за заплащане на лихва за забава в размер на сумата от 7,15 лв. върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.12.2019 г. до 08.12.2022 г., съдът намира следното: С оглед неоснователността на главния иск, неоснователен се явява и предявения акцесорен иск, поради което същият следва да бъде отхвърлен.

Искането за присъждане на законната лихва върху главницата, дължима от предявяване на заявлението – 22.12.2022 г. до окончателното изплащане на задължението съдът намира за неоснователно, с оглед на извършено плащане преди подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК, поради което същото следва да бъде отхвърлено.

По отношение на претенцията за установяване размера на дължимите в заповедното производство разноски, съобразно с т. 12 от ТР 4/2013 от 18.06.2014 г. на ОСГТК на ВКС, съдът следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, съобразно с изхода от спора и да разпредели отговорността за направените разноски. Съобразно с чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените в заповедното производство разноски съразмерно с уважената част от иска в размер на 71,66 лв. от направените разноски в размер на 83,65 лв. от които: сумата от 33,64 лв. – платена държавна такса и сумата от 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК съдът намира същото за основателно, съразмерно с уважената част от иска, като в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 662,73 лв. от общо направените разноски в размер на 773,28 лв., от които: сумата от 73,28 лв. – платена държавна такса, сумата от 600 лв. – платено възнаграждение на вещи лица и сумата от 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ответницата, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК съдът намира, същото за основателно, съразмерно на отхвърлената част от исковите претенции. Ответникът по делото е бил надлежно представляван от адвокат, но не са представени доказателства за размера на уговореното и платеното адвокатско възнаграждение, като представения бланков договор за правна помощ и съдействие по заповедното производство не е оформен. Ето защо разноски в полза на ответника не следва да бъдат присъждани.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените иски претенции от „Т.“ ЕАД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „К..“, ул. „Я.“ № .., представлявано от изпълнителния директор А С А, против И. П. Б., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. .., вх. Б, ет. 5, АП., с правно основание чл. 422 във връзка с чл. 415 от ГПК и във връзка с чл. 79, ал. 1, предл. 1 от ЗЗД и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че И. П. Б. дължи на „Т.“ ЕАД сумата от 1 307,24 лв. /хиляда триста и седем лЕ. и двадесет и четири стотинки/ – главница, представляваща стойността на незаплатена топлинна енергия за периода от месец ноември 2019 г. до месец април 2021 г., сумата от 134,34 лв. /сто тридесет и четири лЕ. и тридесет и четири стотинки/ - лихва за забава за периода от 15.09.2020 г. до 08.12.2022 г., както и законната лихва върху главницата, дължима от 22.12.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като ОТХВЪРЛЯ исковите претенции за сумата от сумата от 31,86 лв. /тридесет и един лЕ. и осемдесет и шест стотинки/ - главница за дялово разпределение за периода от

месец ноември 2019 г. до месец април 2021 г., сумата от 7,15 лв. /седем лЕ. и петнадесет стотинки/ - лихва върху главницата за дялово разпределение за периода от 31.12.2019 г. до 08.12.2022 г., като неоснователни, и за главница за сумата над 1 307,24 лв. до първоначално претендирания размер от 1 391,03 лв. /хиляда триста деветдесет и един лЕ. и три стотинки/ и за периода от месец май 2019 г. до месец октомври 2019 г., както и за лихва за забава за сумата над 134,34 лв. до първоначално претендирания размер от 252,01 лв. /двеста петдесет и два лЕ. и една стотинка/, като погасени по давност.

ОСЪЖДА И. П. Б., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 5, АП., ДА ЗАПЛАТИ на „Т.“ ЕАД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „К..“, ул. „Я..“ № ..., представлявано от изпълнителния директор А С А, на основание чл. 81 от ГПК във връзка с чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 71,66 лв. /седемдесет и един лЕ. и шестдесет и шест стотинки/, представляваща направени по делото разноси в производството по издаване на Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 4467 от 08.02.2023 г. по гр.д. № 70265/2022 г. по описа на СРС, 155 състав.

ОСЪЖДА И. П. Б., с ЕГН *****, от гр. София, ж.к. „...“, бл. ..., вх. Б, ет. 5, АП., ДА ЗАПЛАТИ на „Т.“ ЕАД, с ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, район „К..“, ул. „Я..“ № ..., представлявано от изпълнителния директор А С А, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 662,73 лв. /шестстотин шестдесет и два лЕ. и седемдесет и три стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Те..с“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „...“, ул. „П..“ № 3, с ЕИК ..., представлявано от управителя М П С, в качеството му на трето лице помагач на страната на „Т.“ ЕАД, с ЕИК ...

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчване на препис на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____